

דבר החטיבה התעסוקתית ארגונית

בשגרה הרגילה, רובנו לרוב מתנהלים מול מן כביש דו מסלולי- בנתיב אחד העבודה ובנתיב האחר המשפחה. לחלקנו קיימים מסלולים נוספים המשקפים עוד תפקידים שאנו נוטלים על עצמנו במרחבי חיים שונים ויחד יוצרים את התנועה הייחודית לכל אחד ואחת מאיתנו. ב- 7.10.23 השגרה המוכרת נעצרה. אבל אז, מטבע הדברים, החיים נמשכו ותבעו את חלקם. חזרנו לשגרה עם מסלול נוסף- מסלול מלחמה.

בימי העיון שקיימנו שוחחנו על השפעת המלחמה על הפרט והארגון, על מנהלים ותהליכי מיון וגם על המילים שלנו עצמנו- נכנסו לשגרה מילים ודימויים חדשים- כסאות ריקים, סרטים צהובים, דיסקיות, ובלונים כתומים לצד גיבורים/ות ששמותיהם הותרו לפרסום.... כאב חד. ושוב שגרה.

מאז 7.10.23 נוספו לכולנו מסלולים חדשים. התנועה בניהם מתקיימת במקביל. האם זו המשמעות של חוסן?

אנחנו מאחלות לכולנו ימים טובים ושלווים ומחכות, כמו כולנו, לשיבת כל החטופים והחיילים בריאים ושלמים.

ועד החטיבה